

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

ในการศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ประกอบการในการเข้าสู่หลักเกณฑ์การเป็นผู้ส่งออกของกรมสรรพากรในเขตความรับผิดชอบของสำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ประกอบการในการเข้าสู่หลักเกณฑ์การเป็นผู้ส่งออกของกรมสรรพากรและศึกษาปัญหา/อุปสรรคของผู้ประกอบการในการเข้าสู่หลักเกณฑ์การเป็นผู้ส่งออกของกรมสรรพากรในเขตความรับผิดชอบของสำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 2 โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิจากแบบสอบถาม จำนวน 150 ราย ซึ่งสามารถสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

5.1 สรุปผลการศึกษา

- ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไป

ในการศึกษาข้อมูลทั่วไป กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ส่วนใหญ่ ร้อยละ 50.67 เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 30-40 ปี ร้อยละ 49.33 อยู่ในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 66.67 และมีตำแหน่งสมุหบัญชีหรือพนักงานบัญชี ร้อยละ 56.67

- ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ประกอบการ

ในการศึกษา จำนวนกลุ่มตัวอย่างมี 4 กลุ่ม คือ บริษัทจำกัด ห้างหุ้นส่วนจำกัด ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล บุคคลธรรมดา ซึ่งส่วนใหญ่เป็นบริษัทจำกัด ร้อยละ 40.67 ประกอบกิจการส่งออกผลิตภัณฑ์จากไม้ ร้อยละ 24.00 มีการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ร้อยละ 84.67 โดยสถานประกอบการไม่มีสาขา ร้อยละ 76.67 ดังนั้นจึงไม่ได้ยื่นขออนุมัติให้ยื่นแบบแสดงรายการ ภ.พ.30 รวมกัน โดยไม่ได้เป็นสมาชิกของสมาคมหรือองค์กรภาคเอกชน ร้อยละ 72.67 แต่มีกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ ร้อยละ 52.00 มีระยะเวลาที่ได้ประกอบกิจการมากกว่า 12 เดือน ร้อยละ 83.33 มีสัดส่วนของการขนส่งสินค้าไปขายยังต่างประเทศต่ำกว่าร้อยละ 50 ของยอดขายรวม ร้อยละ 46.00 ซึ่งมีหลักฐานการขนส่งสินค้าไปขายยังต่างประเทศ ร้อยละ 74 มีทรัพย์สินสุทธิมากกว่าหนี้สินสุทธิ ร้อยละ 66.00 และไม่เป็นผู้ส่งออกระดับบัตรทองของกรมศุลกากร ร้อยละ 83.33 ซึ่งไม่มีระบบการตรวจสอบภายใน ร้อยละ 62.00 และยังไม่มียุทธศาสตร์

(ISO) ร้อยละ 76.00 มีการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มโดยขอเครดิตภาษีในเดือนถัดไป ร้อยละ 44.00 และมีการยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม ณ สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขา ร้อยละ 80.67

ผู้ส่งออกส่วนใหญ่ได้รับการแนะนำจากกรมสรรพากรเกี่ยวกับการยื่นคำขอเป็นผู้ส่งออกขึ้นทะเบียนหรือผู้ส่งออกที่ดีของกรมสรรพากร ร้อยละ 57.33 โดยได้รับคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่สรรพากรที่เข้ามาให้คำแนะนำ ณ สถานประกอบการ ร้อยละ 55.81 แต่ไม่ได้ยื่นคำขออนุมัติ ร้อยละ 82 โดยมีเหตุผลเพราะไม่ทราบรายละเอียดในการจัดทำเอกสารเพื่อยื่นคำขอ ร้อยละ 46.34

- ผลการศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ประกอบการในการเข้าสู่หลักเกณฑ์การเป็นผู้ส่งออกของกรมสรรพากร สรุปได้ว่า

ในการศึกษา ความเห็นของกลุ่มตัวอย่างจะแบ่งออกเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจทั้งด้านบวกและด้านลบ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างมีการให้ความเห็นทั้งสองด้าน ดังนี้

ปัจจัยด้านบวกที่ผู้ประกอบการเห็นว่า มีผลต่อการตัดสินใจยื่นคำขออนุมัติในการเข้าสู่หลักเกณฑ์การเป็นผู้ส่งออกของกรมสรรพากรมากที่สุด 3 อันดับ อันดับแรกคือ เห็นว่าหากได้รับอนุมัติให้เป็นผู้ส่งออกของกรมสรรพากร จะทำให้ได้รับคืนเงินภาษีมูลค่าเพิ่มเร็วขึ้น อันดับสองผู้ประกอบการในแหล่งเดียวกันตัดสินใจยื่นคำขออนุมัติเข้าสู่หลักเกณฑ์การเป็นผู้ส่งออกของกรมสรรพากร และอันดับสามเห็นว่าไม่เป็นภาระในการปฏิบัติตามระเบียบกรมสรรพากร

ปัจจัยด้านลบที่ผู้ประกอบการเห็นว่า มีผลต่อการตัดสินใจไม่ยื่นคำขออนุมัติในการเข้าสู่หลักเกณฑ์การเป็นผู้ส่งออกของกรมสรรพากรมากที่สุด 3 อันดับ ที่เป็นอันดับแรกคือ ระเบียบกรมสรรพากรมีความยุ่งยากในการปฏิบัติ อันดับสองเห็นว่าจะเป็นการเพิ่มภาระในการจัดทำเอกสาร และอันดับสามเป็นเพราะกิจการมีการส่งสินค้าไปต่างประเทศในสัดส่วนที่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของยอดขายรวม

ในการศึกษา ทศนคติของผู้ประกอบการในการตัดสินใจเข้าสู่หลักเกณฑ์การเป็นผู้ส่งออกของกรมสรรพากร ความเห็นของกลุ่มตัวอย่างจะแบ่งออกเป็นทัศนคติทั้งในด้านบวกและด้านลบ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างมีการให้ความเห็นทั้งสองด้าน ดังนี้

ทัศนคติด้านบวกของผู้ประกอบการที่มีผลต่อการตัดสินใจยื่นคำขออนุมัติในการเข้าสู่หลักเกณฑ์การเป็นผู้ส่งออกของกรมสรรพากรมากที่สุด 3 อันดับ อันดับแรกเห็นว่าเป็นการยกระดับความสนใจในการเข้าสู่ระบบภาษีมูลค่าเพิ่มมากขึ้น อันดับสองเป็นการให้สิทธิประโยชน์แก่ผู้ส่งออกที่จะได้รับคืนเงินภาษีมูลค่าเพิ่มมากขึ้น และอันดับสามเป็นการยกระดับผู้ส่งออกให้มีระบบการจัดการและระบบการควบคุมที่ดี

ทัศนคติด้านลบของผู้ประกอบการที่มีผลต่อการตัดสินใจไม่ยื่นคำขออนุมัติในการเข้าสู่หลักเกณฑ์การเป็นผู้ส่งออกของกรมสรรพากร อันเป็นเหตุให้ไม่ยื่นขออนุมัติเข้าสู่หลักเกณฑ์การเป็นผู้ส่งออกของกรมสรรพากรมากที่สุด 3 อันดับ อันดับแรกเห็นว่าการปฏิบัติตามระเบียบกรมสรรพากรมีความยุ่งยาก อันดับสองเห็นว่าเพิ่มภาระในเรื่องการจัดทำเอกสารประกอบการยื่นขออนุมัติ และอันดับสามการประชาสัมพันธ์ของกรมสรรพากรในการสร้างความรู้ความเข้าใจในการขออนุมัติเข้าสู่หลักเกณฑ์การเป็นผู้ส่งออกของกรมสรรพากรมีน้อย

- ผลการศึกษาถึงความรู้ความเข้าใจในระเบียบข้อบังคับของกรมสรรพากรในการเป็นผู้ส่งออกของกรมสรรพากร สรุปได้ว่า

ผู้ประกอบการมีความรู้ความเข้าใจในระเบียบข้อบังคับของกรมสรรพากรในการเป็นผู้ส่งออกของกรมสรรพากรในเรื่อง ผู้ประกอบการที่ประสงค์จะเข้าสู่หลักเกณฑ์การเป็นผู้ส่งออกของกรมสรรพากรจะต้องยื่นแบบคำขออนุมัติ (สค.1 หรือ สท.1) ณ สำนักงานสรรพากรพื้นที่ที่สถานประกอบการตั้งอยู่ ร้อยละ 89.33 ในเรื่องผู้ส่งออกที่ได้รับอนุมัติต้องเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ร้อยละ 78.00 ผู้ส่งออกกรณีมีสาขา จะต้องได้รับอนุมัติให้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีและชำระภาษีมูลค่าเพิ่มรวมกัน ร้อยละ 75.33 ในเรื่องผู้สอบบัญชีรับอนุญาตที่รับรองงบการเงินสำหรับระยะเวลาที่ยื่นคำขอ ต้องได้รับการแต่งตั้งจากมติที่ประชุมผู้ถือหุ้นและต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์เงื่อนไขตามมาตรา 3 สัตต แห่งประมวลรัษฎากร ร้อยละ 74.67 และในเรื่องผู้ส่งออกที่จะได้รับอนุมัติจะต้องขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยการนำเข้าบัญชีเงินฝากธนาคาร ร้อยละ 68.67

5.2 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเกี่ยวกับ ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ประกอบการในการเข้าสู่หลักเกณฑ์การเป็นผู้ส่งออกของกรมสรรพากรในเขตความรับผิดชอบของสำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 2 สืบเนื่องมาจากเงื่อนไขการจัดทำเอกสารต่างๆ รวมทั้งกฎระเบียบของกรมสรรพากรมีความยุ่งยากในทางปฏิบัติ

ดังนั้น การศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ประกอบการในการเข้าสู่หลักเกณฑ์การเป็นผู้ส่งออกให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น กรมสรรพากรควรทำการศึกษาเพื่อแก้ไขปรับปรุงกฎระเบียบต่างๆ รวมทั้งเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจแก่ผู้ประกอบการและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้สอดคล้องกันอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นต่อไป

5.3 ข้อจำกัดในการศึกษา

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ประกอบการในการเข้าสู่หลักเกณฑ์การเป็นผู้ส่งออกของกรมสรรพากรในเขตความรับผิดชอบของสำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 2 ได้ศึกษาโดยใช้แบบสอบถามผู้ส่งออกเฉพาะในท้องที่ความรับผิดชอบของสำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 2 ที่ไม่ครอบคลุมมากพอในภาพรวมของจังหวัดเชียงใหม่ ประกอบด้วยระยะเวลาการศึกษาในประเด็นดังกล่าวมีค่อนข้างจำกัด ขณะเดียวกันกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะไม่ใช้ผู้ประกอบการ เป็นแต่เพียงเจ้าหน้าที่หรือผู้เกี่ยวข้องกับการเสียภาษีเท่านั้น ดังนั้นถ้าผู้ประกอบการเป็นผู้ตอบแบบสอบถามเองจะทำให้เห็นความชัดเจนขึ้น ผลที่ได้ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามจึงเป็นเพียงค่าเฉลี่ยเท่านั้น อาจจะทำให้ผลการวิเคราะห์มีความคลาดเคลื่อนไปได้บ้าง